ഉള്ളഴകിൻ പുണ്യാത്മാവ്...
ഫാ. ഡൺസ്റ്റൻ ഒലക്കേങ്കൽ സി.എം.ഐ.

സത്യസ്നേഹ പ്രകടനത്തിലൂടെ പുണ്യജീവിതം നയിച്ച്, വിശ്വാസവും എളിമയും സത്യത്തിന്റെ ഏറ്റുപറച്ചിലാണ് എന്ന് നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി, ഇഹലോക ജീവിതത്തെ സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണമായി, അർപ്പിതന്റെ നിറവോടെ ദൈവപരിപാലനയിൽ ആശ്രയിച്ച്, സന്യാസം ശിരസ്സിൽ വഹിച്ച്, ദൈവേഷ്ടം പാദരക്ഷയാക്കി, കത്തോലിക്കാസഭയിൽ വിശുദ്ധ ചാവറയച്ചനാൽ സ്ഥാപിതമായ സി.എം.ഐ. സന്യാസസഭയുടെ സ്വന്തവും അഭിമാനവും പുണ്യശ്ലോകനുമായ ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ 100-ാം ജന്മദിനം 2020 നവംബർ 27ന് വെള്ളിയാഴ്ച അനുസ്മരിക്കുകയാണ്.

2006 ഒക്ടോബർ 20ന് ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം നമ്മിൽ നിന്ന് വേർപിരിഞ്ഞിട്ട് 14 വർഷങ്ങളായി. കൺമുമ്പിൽ നിന്ന് മറഞ്ഞിട്ടും വിശുദ്ധ സാന്നിദ്ധ്യമായി ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ ഞങ്ങളുടെ ഓർമ്മകളിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു: ആശ്വാസമായി, പ്രത്യാശയായി, ഒരു വഴികാട്ടിയായി.

വിശുദ്ധ ജന്മവും ദൈവവിളിയും

ജീവിത മദ്ധ്യേ വിശുദ്ധരായവരുണ്ട്. ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ വിശുദ്ധരായവരുണ്ട്. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ വിശുദ്ധരായവരുണ്ട്. അവസാനഗണത്തിൽ പെടുന്ന പുണ്യാത്മാവാണ് ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ. 1920 നവംബർ 27ന് പാവറട്ടിയിൽ ഒലക്കേങ്കിൽ പൗലോസ്-മറിയം ദമ്പതികളുടെ നാലാമത്തെ മകനായി അദ്ദേഹം ജനിച്ചു. ക്രിസ്തീയ ചൈതന്യം നിറഞ്ഞ കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തിലാണ് അദ്ദേഹം വളർന്നു വന്നത്. മാതാപിതാക്കളുടെയും മൂത്ത സഹോദരി കുഞ്ഞേത്തിയുടെയും ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസ ജീവിതമാതൃക ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ കുട്ടിക്കാലത്തെ വളരെയധികം സ്വാധീനിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി ഏഴാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു വിശുദ്ധനാകണമെന്ന് അദ്ദേഹം തീരുമാനമെടുത്തു. സ്വരാജ്യ സ്നേഹത്താൽ ഭാരതത്തിലെ ആദ്യത്തെ പുണ്യവാനാകുവാൻ അദ്ദേഹം അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം സന്യാസജീവിതമാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ 1935ൽ യോഗാർത്ഥി ഭവനത്തിൽ ചേരുകയും സന്യാസവൈദിക പരിശീലനത്തിനുശേഷം 1947ൽ ചെത്തിപ്പുഴയിൽ വച്ച് പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു ശേഷമുള്ള 59 വർഷങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചത് സന്യാസവൈദികാർത്ഥികളെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിലായിരുന്നു. സി.എം.ഐ. സഭയിലെ ആദ്യകാല മിഷനറിമാരിലൊരാളാകാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും അനുസരണത്തിൻ കീഴിൽ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത യോഗാർത്ഥി പരിശീലകന്റെ ദൗത്യം ദൈവഹിതമായി അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുക്കുകയായിരുന്നു.

സത്യസ്നേഹമാർഗ്ഗം

ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം സത്യത്തോടുള്ള അതിയായ സ്നേഹമാണ്. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത പ്രമാണമായിരുന്നു. തന്റെ ആത്മീയാനുഭവ കുറിപ്പിൽ അദ്ദേഹം എഴുതി: 'സത്യമായതു വിശ്വസിക്കുക, വിശ്വസിക്കുന്നതു പറയുക, പറയുന്നതു പ്രവർത്തിക്കുക. സത്യത്തിന്റെ അംഗീകരണത്തിൽ നിന്നേ നീതി പുലരുകയുള്ളൂ.' സനാതനസത്യമായ ദൈവത്തിൽ ഒന്നായിത്തീരുവാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ച ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ സത്യത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും പ്രവാചകനായി. 'യാഥാർത്ഥ്യം തന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ട സമയങ്ങളിൽ ഒരിക്കലും മന:പൂർവ്വം കള്ളം പറഞ്ഞിട്ടില്ല' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തൽ വഴി, ഈ സത്യസ്നേഹത്തിന്റെ ആഴവും വ്യാപ്തിയും തിരിച്ചറിയാനാകും. അതുകൊണ്ടു തന്നെ തന്റെ മന:സാക്ഷിയെ ദൈവത്തിന്റെ നീതിയോട് ചേർത്തു വയ്ക്കാൻ ഡൺസ്റ്റനച്ചനു സാധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതസംസ്കാര വേളയിൽ പാലക്കാട് രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ മാർ ജേക്കബ് മനത്തോടത്ത് പിതാവ് ഇപ്രകാരം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി: 'വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ ആമുഖ പ്രാർത്ഥനയിൽ പറയുന്നതുപോലെ നിർമ്മലമായ ഹൃദയത്തോടും വെടിപ്പാക്കപ്പെട്ട മനസാക്ഷിയോടും കൂടെ ജീവിച്ച സന്യാസ വൈദികനായിരുന്നു ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ.'

അൾത്താരയിലെ കെടാവിളക്ക്

'ദൈവതിരുമനസ്സ് നടക്കും നടത്തും' എന്ന സി.എം.ഐ. സഭാ സ്ഥാപക പിതാവായ വിശുദ്ധ ചാവറയച്ചന്റെ അരുൾമൊഴി ജീവിതത്തിൽ പകർത്തി ഈശോയുടെ ഹിതം മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കാൻ ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ ഏറെ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

പ്രാർത്ഥന ജീവിതമാക്കിയ അദ്ദേഹം, ദേവാലയത്തിൽ ദീർഘനേരം ചിലവിട്ടു. ധ്യാനലീനനായി മുട്ടുകുത്തി ദിവ്യകാരുണ്യ സന്നിധിയിൽ ഈശോയുമായി നിരന്തരം സംഭാഷിക്കുന്ന ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ ഏവർക്കും പ്രചോദനമായിരുന്നു.

പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ മുതൽ എളിമ, ക്ഷമ, സഹനശക്തി, ധൈര്യം എന്നീ പുണ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയായിരുന്നു ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അനുനിമിഷം ദൈവസാന്നിദ്ധ്യ സ്മരണയിൽ ആയിരിക്കുകയെന്നതും ആത്മീയ ഗ്രന്ഥപാരായണം നടത്തുന്നതും ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ ജീവിതചര്യയായിരുന്നു.

ജീവിത ലാളിത്യവും വ്രതാർപ്പണ ജീവിതവും

ഉത്തമ സന്യാസിയായിരുന്ന ഡൺസ്റ്റനച്ചന്, അനുസരണമെന്നത് അധികാരികളോടുള്ള 'വഴിപ്പെടൽ' ആയിരുന്നു.

അധികാരികളും അധീനരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പിതൃപുത്ര സമാനമായിരിക്കണം എന്നായിരുന്നു ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്. ദൈവപരിപാലനയിൽ ആശ്രയിച്ച്, ലാളിത്യം ജീവിത ശൈലിയാക്കിയ അദ്ദേഹത്തിന്, ദൈവത്തെ അല്ലാതെ ആരേയും സേവിക്കാതെ മനസ്സിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത പാലിക്കാൻ ദാരിദ്ര്യവ്രതം സഹായകമായി. ദാരിദ്ര്യവ്രതം വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള സോപാനമായി അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു.

'എളിയഭാവം കാണിക്കുന്നവനാണ് ഏറ്റവും ഉന്നതൻ' എന്ന വിശുദ്ധ ചാവറയച്ചന്റെ വാക്കുകൾ ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ ജീവിതത്തിലുടനീളം പൂവണിയുന്നത് നമ്മുക്ക് ദർശിക്കാനാകും.

ബ്രഹ്മചര്യവ്രതത്തിലൂടെ സ്വാഭാവിക സ്നേഹബന്ധങ്ങളെ അതിജീവിച്ച് ആത്മീയബന്ധങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനമിടാൻ അച്ചന് സാധിച്ചു. സന്യാസസമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന സ്നേഹിതരല്ല, മറിച്ച് ദൈവം നൽകിയ സഹോദരന്മാരാണെന്ന് അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

കരുതലുള്ള കരുണയുടെ മാർഗ്ഗദർശി

'ദൈവത്തിന്റെ ശക്തമായ കരത്തിനു കീഴിൽ നിങ്ങൾ താഴ്മയോടെ നിൽക്കുവിൻ. അവിടുന്ന് തക്ക സമയത്ത് നിങ്ങളെ ഉയർത്തിക്കൊള്ളും.'

യേശുവിന്റെ കരുണയുടെ മറുവാക്കായ, അനുരഞ്ജനകൂദാശയെ ചെറുപ്പം മുതലേ തികഞ്ഞ ആദരവോടെ സമീപിച്ചിരുന്ന ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ, അനുരഞ്ജനശുശ്രൂഷയ്ക്കണയുന്നവർക്ക് ആഴമായ ദൈവബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ദൈവവഴിയിലൂടെ നടന്നു മുന്നേറുന്നതിനും സഹായിക്കുന്ന ദൈവകൃപയുടെ ഉപകരണമായിരുന്നു. കരുണയുള്ള കരുതലുള്ള ദൈവീക ഭാവത്തെ മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളായിരുന്നു തന്നെ സമീപിക്കുന്നവർക്ക് അദ്ദേഹം പകർന്ന് കൊടുത്തിരുന്നത്. 'പിഴക്കാത്ത മനുഷ്യരില്ല. പൊറുക്കാത്ത ദൈവവുമില്ല' എന്ന വിശുദ്ധ ചാവറയച്ചന്റെ വചനങ്ങൾ, തന്റെ ഉപദേശങ്ങളിൽ ചാലിച്ചുചേർക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മറന്നില്ല.

സഹനം ഒരു വരം

സ്വജീവിതത്തിൽ സഹനത്തിന്റെ ദാസനായിരുന്ന അദ്ദേഹം, രോഗികളുടെ സ്നേഹ ശുശ്രൂഷകനായിരുന്നു. ശാരീരിക വേദനകളിൽ അപാരമായ ക്ഷമ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ സഹനത്തെ ദൈവം തന്ന അനുഗ്രഹമായിട്ടാണ് കരുതിയിരുന്നത്.

മറവി എന്ന തുറവി

സ്വന്തം കുറവുകളെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധത്തോടെ അവയെല്ലാം തന്റേതുതന്നെയെന്ന് അംഗീകരിച്ച് ആ കുറവുകളെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ച് നിറവുകളാക്കുന്ന ആത്മജ്ഞാനിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മറവിയെന്ന കുറവിനെ, തുറവിയോടെ, എളിമയോടെ ദൈവഹിതമായി സ്വീകരിച്ചപ്പോഴും, ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിലും സുകൃതപാലനത്തിലും, ഓർമ്മക്കുറവ് അശേഷം പോലും അദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ചില്ല. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ കരുതുന്നതു പോലെയല്ല കാര്യങ്ങൾ. എന്നിൽ കുറവുകൾ ഉണ്ട്. അതു നികത്തി നന്മരണം കിട്ടാൻ പ്രാർത്ഥിക്കണം.' ദിവ്യനായ ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ ജീവിതാന്ത്യം വരെ തികഞ്ഞ സ്വയാവബോധത്തിൽ ജീവിച്ച ഒരു പുണ്യാത്മാവായിരുന്നു.

കായികാദ്ധ്വാനം: പ്രകൃതി നാഥനുമായുള്ള സല്ലാപം

കായികാദ്ധ്വാനം ഡൺസ്റ്റനച്ചന് ഒരു ഹരമായിരുന്നു. തന്റെ ദാരിദ്ര്യജീവിതത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും അവിഭാജ്യ ഘടകമായി കായികാദ്ധ്വാനത്തെ അദ്ദേഹം കരുതി.

ഒരു പ്രകൃതി സ്നേഹിയായിരുന്ന ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ വൃക്ഷത്തൈകളും പൂച്ചെടികളും നട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്നതിലും പരിപാലിക്കുന്നതിലും ഒത്തിരിയേറെ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിരുന്നു, അതിൽ ആനന്ദമടഞ്ഞിരുന്നു. കായികാദ്ധ്വാനിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഭവനവും പരിസരവും വൃത്തിയാക്കുക, പാത്രം കഴുകുക, തോട്ടപ്പണിയും തോട്ടിപ്പണിയും ചെയ്യുക, അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് ദേവാലയം വൃത്തിയാക്കുക എന്നീ ജോലികൾ ഒരു പ്രശംസയോ അംഗീകാരമോ ആഗ്രഹിക്കാതെ നിസ്വാർത്ഥമായി തന്റെ കർത്തവ്യമായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കർമ്മനിരതനായ സ്ഥിരോത്സാഹിയായ ഒരു സന്യാസവര്യനായിരുന്നു. പ്രകൃതിയിൽ അലിഞ്ഞ് ജീവിച്ച് അദ്ദേഹം പ്രകൃതി നാഥനുമായി സംഭാഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടായിരുന്നു നടന്നിരുന്നത്.

ഉള്ളഴകിൻ പുണ്യാത്മാവ്

ബാഹ്യമായ അഴകോ ആകാരഭംഗിയോ ഇല്ലായിരുന്നു ഡൺസ്റ്റനച്ചന്. തലയിൽ മുടിയില്ല, ശൂന്യമായ പുരികങ്ങൾ. എന്നാൽ ബാഹ്യമായ ആകർഷകത്വത്തെ വെല്ലുന്ന ആന്തരിക സൗന്ദര്യം അച്ചനുമാത്രം സ്വന്തം. ഉന്നതമായ ജീവിതാദർശങ്ങൾ പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കാനുള്ള വാക്ചാതുര്യം അദ്ദേഹത്തിന് ഇല്ലായിരുന്നു. ഉപദേശത്തേക്കാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത ശൈലിയായിരുന്നു ഏവരേയും ആകർഷിച്ചത്. നിഷ്കളങ്കമായ പെരുമാറ്റ രീതിയും ആത്മാർത്ഥതയും സുതാര്യതയും ശാന്തവും ശാലീനതയും ലാളിത്യവും നിറഞ്ഞ ജീവിതം എല്ലാവർക്കും അനുകരണീയമായിരുന്നു. അഴകില്ലെങ്കിലും ആകാരഭംഗിയില്ലെങ്കിലും അകം മുഴുവൻ അഴകായി, വിശ്വാസ വെളിച്ചത്തിൽ വസിച്ച്, പരസ്നേഹത്തിൽ ചരിച്ച്, പ്രകൃതിയെ താലോലിച്ച്, പരിമളം പരത്തിയ പുണ്യ പൂമരമാണ്, ഉള്ളഴകിൽ പുണ്യാത്മാവ് ഫാ. ഡൺസ്റ്റൻ.

'സ്വരാജ്യസ്നേഹമാണ് എന്റെ സകല ഭാഗ്യങ്ങളുടെയും ആരംഭം' എന്ന നിലപാടോടെ സ്വന്തം രാജ്യത്തിന്റെ വിശുദ്ധിക്കും അഭിമാനത്തിനും വേണ്ടി പുണ്യവാനാകാൻ ആഗ്രഹിച്ച ഇട്ടൂപ്പുണ്ണിയെന്ന കൊച്ചുബാലൻ, സത്യസ്നേഹത്തിൽ അടിസ്ഥാനമിട്ട്, വിശ്വാസത്തിന്റെയും എളിമയുടെയും സഹനത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ, ദൈവപരിപാലനയിൽ ആശ്രയിച്ച്, സാർവ്വത്രിക സഭയുടെ പുണ്യാത്മാവായ ഡൺസ്റ്റനച്ചനായി.

ക്രിസ്തു മൂല്യങ്ങൾ മുറുകെ പിടിച്ച്, സുവിശേഷം ആകാനും ഏകാനും വിശുദ്ധിയിൽ ജീവിക്കാനും ഈ വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ജീവിതം നമുക്ക് പ്രചോദനമാകട്ടെ.

ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോഴും ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിലൂടെ നമുക്കോരോരുത്തർക്കും ദൈവം നല്കിയ, വർഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വലിയ കൃപകളെ, ദാനങ്ങളെ പ്രതി കൃതജ്ഞതയുള്ളവരായിരിക്കാം.

ഉള്ളഴകിൻ പുണ്യാത്മാവായ ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥം നമുക്കപേക്ഷിക്കാം.

ഫാ. പോൾ തെക്കിനിയത്ത് സി.എം.ഐ.
കൗൺസിലർ ഫോർ എഡ്യുക്കേഷൻ &
കമ്മൂണിക്കേഷൻ മീഡിയ